

PRAKSISOVERSIGT · PENGE OG FINANSVÆSEN

Praksisoversigt over klager over Finanstilsynet (Erhvervsankenævnet)

Erhvervsankenævnets prøvelse af tilsynsskøn, hjemmel, sagsoplysning, partsbegreb og aktindsigt

Version 2 · Opdateret 16. jul. 2026 · 61 afgørelser · 1993-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsankenævnet er den administrative klageinstans for Finanstilsynets afgørelser, jf. [lov om finansiel virksomhed § 372](#) med parallelbestemmelser i lov om kapitalmarkeder, hvidvaskloven og betalingsloven. Praksis siden 1993 viser et markant tosidet mønster: nævnet udviser betydelig tilbageholdenhed med at tilsidesætte tilsynets FAGLIGE skøn over solvensbehov, kreditrisiko og governance – men prøver til gengæld intensivt de RETLIGE rammer, dvs. hjemmel, proportionalitet, officialprincippet, partsbegrebet og begrundelseskravet. Klagere vinder derfor sjældent på tallene, men ofte på sagsbehandlingen, og udfaldet bliver typisk hjemvisning frem for realitetsændring.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet tilsidesætter ikke Finanstilsynets faglige skøn over solvensbehov, kreditrisiko og governance, medmindre skønnet hviler på et fejlagtigt eller utilstrækkeligt oplyst grundlag.
- 02** Klagefristen er 4 uger fra afgørelsens meddelelse – dog kun 24 timer ved afgørelser om nødlidende institutter og krisehåndtering efter LFV §§ 224 a og 246.
- 03** En klage har ikke opsættende virkning, medmindre nævnet eller formanden konkret bestemmer andet; klagegebyret er 4.000 kr., men bortfalder helt ved klager over afslag på aktindsigt.
- 04** Nævnets kompetence omfatter kun egentlige AFGØRELSE – ikke Finanstilsynets regeludstedelse, vejledende udtalelser, politianmeldelser eller administrative bødeforlæg.
- 05** Kapitaltillæg er en sidste udvej og kan ikke pålægges, mens andre tilsynsforanstaltninger med en fremtidig frist endnu ikke har haft mulighed for at virke.
- 06** Finanstilsynet kan kun det, loven hjemler – tilsynet har aldrig selv haft kompetence til at afsætte en direktør, kun til at påbyde virksomheden at gøre det inden for en fastsat frist.
- 07** Inddragelse af en tilladelse forudsætter normalt en forudgående frist til berigtigelse; undladelse heraf medfører hjemvisning, selv om de materielle inddragelsesgrunde er til stede.

- 08** Officialprincippet kræver konkret og individuel sagsoplysning før bebyrdende afgørelser – en parts egen tilkendegivelse fritager ikke tilsynet for selvstændigt at vurdere de materielle regler.
- 09** Partsbegrebet i LFV § 355 er udtømmende og snævrere end forvaltningslovens – kunder, investorer, kapitalejere og tidligere ledelsesmedlemmer er som hovedregel ikke parter.
- 10** Den finansielle virksomhed ER dog part i fit & proper-sagen om sin egen direktør, fordi udfaldet fastlægger retsstillingen for både direktøren og virksomheden.
- 11** Den skærpede tavshedspligt i LFV § 354 er en særlig tavshedspligtsbestemmelse, der går forud for offentlighedsloven, jf. OFL § 35, og som meroffentlighed ikke kan bryde.
- 12** Tavshedspligten omfatter ikke automatisk alle oplysninger – afslag forudsætter en konkret vurdering af hver enkelt oplysning, og generelle afslag er utilstrækkeligt begrundede.
- 13** Oplysninger, der er blevet almindeligt kendte – fx fordi virksomheden selv har offentliggjort dem – mister deres fortrolighed og skal udleveres.
- 14** Tavshedspligten gælder ikke i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. LFV § 354, stk. 3, hvor offentlighedsprincippet derfor slår igennem.
- 15** En sagsbehandlingsfejl som fejljournalisering ophæver ikke fortroligheden af en oplysning, men kun helt åbenbare fejljournaliseringer kan omvendt undtages fra partsaktindsigt.
- 16** Nævnets typiske sanktion ved retlige mangler er ikke realitetsændring, men ophævelse og hjemvisning til fornyet behandling.

§ 1 Klagegrundlaget: § 372 og parallelbestemmelserne på tværs af den finansielle lovgivning

Erhvervsankenævnet er efter [lov om Erhvervsankenævnet § 1, stk. 1](#) klageinstans for administrative afgørelser "i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov". Nævnet har altså ingen almindelig, selvstændig kompetence – hjemlen skal findes i den enkelte sektorlov. Nævnet er samtidig i sin virksomhed uafhængigt af instrukser, og dets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. [§ 1, stk. 2-3](#).

På Finanstilsynets område findes hjemlen i en række enslydende bestemmelser:

Retsgrundlag	Bestemmelse	Rækkevidde
Lov om finansiell virksomhed § 372, stk. 1	Klageadgang	Afgørelser efter LFV, regler udstedt i medfør heraf samt en lang række EU-forordninger (CRR, SFDR, PEPP, DORA, MiCA m.fl.)
Lov om kapitalmarkeder § 232, stk. 1	Klageadgang	Afgørelser efter de i §§ 211 og 213 nævnte regler – dog med udtrykkelige undtagelser i stk. 2

Hvidvaskloven § 76	Klageadgang	Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens afgørelser efter hvidvaskloven og sanktionsforordninger
Betalingsloven § 143	Klageadgang	Finanstilsynets afgørelser efter betalingsloven, SEPA-forordningen, MiCA, DORA m.fl.

Et vigtigt afgrænsningspunkt: [betalingsloven § 145](#) angår **ikke** Erhvervsankenævnet, men Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilsyn med lovens kapitel 4 og §§ 120-123, hvor klageadgangen efter [§ 145, stk. 4](#) går til **Konkurrenceankenævnet**. Tilsvarende kan Forbrugerombudsmandens afgørelser efter [§ 144, stk. 5](#) slet ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klageren skal derfor først identificere, hvilken myndighed der har truffet afgørelsen og med hvilken hjemmel – ellers ender klagen med en afvisning.

Klageretten tilkommer efter ordlyden af [§ 372, stk. 1](#), "den, som afgørelsen retter sig til". Det er en snæver formulering, der spiller direkte sammen med det udtømmende partsbegreb i [LFV § 355](#) – se afsnittet herom nedenfor.

Endelig gælder en udtrykkelig begrænsning i [§ 372, stk. 4](#): fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet, tilsynskollegiets kompetente myndigheder eller andre myndigheder kan **ikke** indbringes for Erhvervsankenævnet – uanset [stk. 1](#).

LOV

[Betalingsloven § 143](#)
[Betalingsloven § 145, stk. 4](#)
[Hvidvaskloven § 76](#)
[Lov om Erhvervsankenævnet § 1, stk. 1-3](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 355](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 372, stk. 1, 4](#)
[Lov om kapitalmarkeder § 232, stk. 1, 2](#)

Klagens formalia: frist, gebyr, opsættende virkning og nævnets

§ 2 sammensætning

Hovedreglen er en klagefrist på **4 uger** fra afgørelsens meddelelse, jf. [LFV § 372, stk. 1](#), [lov om kapitalmarkeder § 232, stk. 1](#), [hvidvaskloven § 76](#) og [betalingsloven § 143](#).

Ved krisehåndtering gælder dog en ekstremt kort frist på **24 timer**:

- Afgørelser om forhold omfattet af [LFV § 246](#) (afvikling), jf. [§ 372, stk. 2](#).
- Afgørelser om, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende efter [LFV § 224 a](#), jf. [§ 372, stk. 3](#). Klageretten tilkommer her den bestyrelse og direktion, der modtog afgørelsen – **uanset** om Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen med virksomheden.

De processuelle rammer følger i øvrigt af [bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet](#):

- **Gebyr:** 4.000 kr., eller 2.000 kr. ved klager uden forbindelse til klagerens erhvervsudøvelse. Betales gebyret ikke inden formandens frist, afvises klagen. Ved klage over **afslag på aktindsigt opkræves intet gebyr**, jf. [§ 7](#).
- **Afvisning:** Nævnet eller formanden kan afvise klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence, er indgivet for sent, eller er indgivet af en ikke-klageberettiget. Gebyret tilbagebetales ved afvisning, jf. [§ 8](#).
-

Opsættende virkning: En klage har **ikke** opsættende virkning, medmindre det er fastsat i anden lovgivning. Nævnet eller formanden kan dog bestemme andet, hvor særlige grunde taler derfor, jf. § 9. Formanden afslog fx opsættende virkning i **24/09250**.

- **Sagsoplysning:** Klagen forelægges den indklagede myndighed, der returnerer den med en udtalelse og en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder samt sagens dokumenter, jf. § 11.
- **Sammensætning:** Formanden eller en næstformand plus 2 eller 4 sagkyndige, jf. § 4. Formandskabet skal opfylde betingelserne for udnævnelse til landsdommer, og de sagkyndige udpeges blandt personer med kendskab til bl.a. kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi og forsikringsmatematik, jf. [lov om Erhvervsankenævnet § 2, stk. 2](#). Netop denne sagkyndige sammensætning forklarer en del af nævnets tilbageholdenhed: nævnet har den faglige forudsætning for at efterprøve tilsynets modeller, men bruger den til at kontrollere skønnets rammer – ikke til at sætte sit eget skøn i stedet.

Sagsbehandlingen er skriftlig, medmindre formanden af særlige grunde bestemmer, at mundtlig forhandling skal finde sted, jf. [lov om Erhvervsankenævnet § 4](#).

En praktisk faldgrube: i **22/14133** havde Finanstilsynet fejlagtigt vejledt om en 4-ugers klagefrist i en aktindsigtssag. Tilsynet anerkendte under sagen, at der ikke gælder klagefrister for aktindsigt efter [offentlighedsloven § 7, stk. 1](#), og lovede at rette fremtidige vejledninger.

LOV [Betalingsloven § 143](#) [Hvidvaskloven § 76](#) [Lov om Erhvervsankenævnet § 2, stk. 2](#)
[Lov om Erhvervsankenævnet § 4](#) [Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1-3](#)
[Lov om kapitalmarkeder § 232, stk. 1](#) [Offentlighedsloven § 7, stk. 1](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Delvis aktindsigt i aktlister hos Finanstilsynet efter offentliggørelse af oplysninger i pressen

22.03.2023

§ 3 Grænserne for nævnets kompetence – regeludstedelse, vejledende udtalelser, politianmeldelser og bødeforlæg

Kompetencen er knyttet til **afgørelsesbegrebet**. Fire kategorier falder konsekvent udenfor.

1. Generel regeludstedelse. I [Erhvervsankenævnets kendelse af 22. marts 1994](#) afviste formanden en klage fra Assurandør-Societetet over, at Finanstilsynet ikke ville udnytte sin bemyndigelse til at fastsætte generelle regler om puljeopsparing:

"Industriministeriets Erhvervsankenævn ikke efter lov nr. 858 af 23. december 1987 om ankenævnet, jf. § 52 b i lov om banker og sparekasser, har hjemmel til at tage stilling til det rejste spørgsmål, der vedrører udnyttelsen af bemyndigelsen for Finanstilsynet efter § 42 a, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler for opsparing i puljer m.v."

Folketingets Ombudsmand tiltrådte denne kompetenceafgrænsning i udtalelsen [Kompetence til at behandle klager over Finanstilsynets regeludstedelse](#) og fandt **ikke grundlag for kritik** af nævnet. Ombudsmanden fremhævede en principiel fortolkningsregel:

"Ved henlæggelse af opgaver fra et ministerstyret organ til et organ uden for den ministerstyrede forvaltning er det almindeligt antaget at der kræves udtrykkelig lovhjemmel. Det forhold, at en opgave ikke (længere) er undergivet parlamentarisk kontrol gennem vedkommende minister, taler endvidere for, at opgavens art og omfang beskrives

forholdsviis præcist i lovhjemmelen for et uafhængigt organs beføjelser, og at der ved tvivl om hvilke opgaver, der er omfattet af et organs beføjelser, udvises tilbageholdenhed i fortolkningen."

Konsekvensen er, at klager over Finanstilsynets bekendtgørelser i stedet må rettes til det ansvarlige ministerium, der fører det overordnede tilsyn med tilsynets administrative praksis.

2. Vejledende udtalelser. I 94-67.290 havde Finanstilsynet udtalt sig om, hvorvidt tilsynsskrivelser og bestyrelsesreferater kunne fremlægges under en civil retssag mod konkursboet efter en andelskasse. Nævnet afviste klagen: udtalelsen havde alene karakter af en **vejledende udtalelse** til brug for en verserende retssag, og kompetencen til at afgøre, om dokumenterne kunne fremlægges som bevis, tilkommer udelukkende domstolene efter retsplejelovens regler.

3. Politianmeldelser. I 24/05548 om mulige wash trades tiltrådte nævnet, at klageren ikke var part i forhold til beslutningen om at foretage politianmeldelse – netop fordi en politianmeldelse **ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand**, da den ikke fastlægger en endelig retsstilling. Samme resultat i 22/14119, hvor nævnet afviste at behandle klagen over en politianmeldelse for overtrædelse af [selskabsloven § 366](#) og [straffeloven § 296, stk. 1, nr. 2](#).

4. Administrative bødeforlæg. Nævnet behandler ikke selve bødeforlægget – kun de forvaltningsretlige spørgsmål, der knytter sig til det. I 22/14140 prøvede nævnet således kun **aktindsigten** i bødesagen (journalnr. 21-012161) og tiltrådte, at dokumenterne og selv deres titler i aktlisten kunne undtages efter [forvaltningsloven § 15 b, nr. 1](#) af hensyn til retshåndhævelsen – uanset at der allerede forelå et udkast til bødeforelæg.

5. Klager over de tilsynsbelagte virksomheder selv. Nævnet er klageinstans over for Finanstilsynet, ikke over for bankerne. I 93-21.362 og 97-178.108 tiltrådte nævnet, at Finanstilsynet med rette havde afvist at behandle civilretlige klager over et pengeinstituts rådgivning og adfærd – kun banken er part i tilsynssagen, og civilretlige krav hører under domstolene og de finansielle ankenævn (se [/praksisoversigt/bank-raadgivning](#)).

Endelig kan kompetencen mangle, selv hvor sagen ellers ligner en klassisk aktindsigtsklage: i 25/06432 og 25/06435 afviste nævnet klagen som liggende uden for dets kompetence efter [LFV § 372](#).

LOV

[Forvaltningsloven § 15b](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 372](#)
[Selskabsloven § 366](#)
[Straffeloven § 296, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence	28.08.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	27.09.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	09.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster delvis aktindsigt i Finanstilsynets sager om hvidvasktilsyn og bødeforlæg	31.01.2023
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynet berettiget til at afvise klage over pengeinstituts adfærd – kun banken er part i tilsynssager	14.05.1998
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets udtalelse om dokumenters fortrolighed under retssag mod konkursbo ansat for vejledende	10.08.1995
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets afvisning af klage over manglende udstedelse af generelle regler for puljeopsparing	22.03.1994
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets afvisning af at behandle en civilretlig klage over et pengeinstituts rådgivning om aktieindløsning	02.11.1993

§ 4 Tilbageholdenheden over for det faglige skøn – solvens, kreditrisiko og kapitalopgørelse

Det bærende mønster i nævnets praksis er formuleret næsten identisk gennem tre årtier: **der er ikke grundlag for at tilsidesætte det af Finanstilsynet udøvede skøn.**

Hovedafgørelsen er [2007-0012531](#), hvor Finanstilsynet forhøjede solvenskravet for en lille sparekasse (gruppe 4, 7 ansatte) fra 8 % til **12,5 %** i medfør af [LFV § 124, stk. 5](#). Tilsynet byggede på fem faktorer: kontrolmiljø, kapitalfremskaffelse, store engagementer, svage engagementer og udlånsvækst. Nøgletallene var alarmerende sammenlignet med gruppen:

Nøgletal	Sparekassen (30.6.2006)	Gruppe 4-gennemsnit
Udlånsvækst (1 år)	38 %	7,9 %
Udlåns gearing	7,2	2,69
Solvens	9,9 % (laveste i gruppen)	–
Andel store engagementer	291,33 %	–

En gennemgang af 45 engagementer (46,3 % af udlån og garantier) viste, at 36,6 % af engagementerne var svage (karakter 2b) og 17,1 % var nedskrivningsengagementer. Sparekassen indvendte, at tilsynets datagrundlag pr. 30. juni 2006 var forældet, at solvensen pr. 31. december 2006 var forbedret til 13,7 %, og at et kapitaltilbud på 10 mio. kr. var på vej. Finanstilsynet fastholdt, at solvensbehovsopgørelsen skal være **fremadrettet**:

"Det indebærer endvidere, at virksomheden ved opgørelse af den tilstrækkelige basiskapital skal lægge vægt på de fremtidige forventninger og mindre på de historiske erfaringer."

Nævnet gav tilsynet medhold i alle led:

Erhvervsankenævnet fandt efter en gennemgang af de forelagte oplysninger, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte det af Finanstilsynet udøvede skøn vedrørende sparekassens solvensbehov.

Samme linje i [2009-0020371](#) fra oktober 2009 – midt i finanskrisen – om fastsættelse af forhøjet individuelt solvenskrav efter [§ 124, stk. 1-5](#), sammenholdt med [§ 145](#) og [§ 225](#).

Tilbageholdenheden rækker videre end selve solvenstallet og omfatter også tilsynets **fortolkning af sine egne kapitalregler**:

- I [2012-0032476](#) stadfæstede nævnet et afslag på dispensation fra 150-basispunktsgrensen for rentestigninger (step-ups) på ansvarlig lånekapital. Nævnet tiltrådte specifikt tilsynets faste praksis om, at dispensationsansøgningen skal foreligge **ved aftalens indgåelse** – ikke mange år efter, blot fordi markedsforholdene har ændret sig til instituttets fordel.
- Allerede i [93-8.240](#) tiltrådte nævnet, at ansvarlig indskudskapital ikke kunne medregnes ved solvensopgørelsen, da forfaldskravene ikke var opfyldt.

Også i **kvalitative** vurderinger af governance og hæderlighed er tærsklen høj. I [Erhvervsankenævnets kendelse af 1. oktober 2002](#) blev en ansøgning om koncession afslået, fordi eneejeren af moderselskabet ikke kunne godkendes som kapitalejer – begrundet i forhold, der lå knap 10 år tilbage (usandfærdig ledelseserklæring,

fortiede interesser i en samhandelspartner, uautoriseret kautionsforsikring). Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte skønnet og var – som tilsynet – ikke overbevist om ejerens egnethed til at sikre selskabet en **sund og forsigtig drift**, jf. artikel 8, stk. 2, i 3. skadesforsikringsdirektiv.

Og i [22/14143](#) strakte tilbageholdenheden sig til tilsynets skøn over, hvilke oplysninger der kunne **kombineres** til at afsløre fortrolige forhold i en hvidvask-inspektionsrapport.

Tilbageholdenheden er dog ikke ubetinget. Den knytter sig til det **faglige** skøn – ikke til skønnets retlige rammer eller til beslutningsgrundlagets rigtighed. Se de følgende afsnit.

LOV

[Lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 1-5](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 145](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 225](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af delvist afslag på aktindsigt i hvidvask-inspektionsrapport på grund af særlig tavshedspligt	06.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Afslag på dispensation fra regler om rentestigninger på ansvarlig lånekapital ved opgørelse af basiskapital	20.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om fastsættelse af forhøjet individuelt solvenskrav for et pengeinstitut	29.10.2009
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster Finanstilsynets forhøjede solvenskrav på 12,5 % for sparekasse med mangelfuld kreditstyring og høj udlånsvækst	07.02.2008
	Erhvervsankenævnet · Forsikringsselskab nægtet tilladelse: Kapitalejer underkendtes grundet ledelsesmæssigt svigt som tidligere forsikringsdirektør	01.10.2002
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af medregning af ansvarlig indskudskapital ved solvensopgørelse pga. manglende opfyldelse af forfalds krav	05.07.1993

§ 5 Hjemmelskravet – kapitaltillæg som sidste udvej og manglende kompetence til at afsætte ledelsen

Hvor det faglige skøn nyder respekt, prøver nævnet **hjemmelsgrundlaget** fuldt ud. To afgørelser illustrerer det med usædvanlig klarhed.

Kapitaltillæg som last resort. I [19/05715](#) havde Finanstilsynet efter en ordinær inspektion konstateret omfattende governance-mangler i et forsikringsselskab (utilstrækkelig kontrol med outsourcete aktiviteter i udlandet, mangelfuld compliance- og risikostyring, svigt i intern audit). Den **5. juli 2019** udstedte tilsynet en governance-afgørelse med en række påbud efter [LFV § 71, stk. 1](#) og satte frist til 1. september 2019 for indsendelse af udbedringsplaner. **Fem dage senere** – den 10. juli 2019 – pålagde tilsynet selskabet et kapitaltillæg på 39,2 mio. kr. efter den dagældende LFV § 350 b, stk. 1, nr. 2, med den begrundelse, at risikostyringen var ineffektiv på kort sigt.

Nævnet ophævede afgørelsen:

"I hvert fald under disse omstændigheder, hvor Finanstilsynet den 5. juli 2019 havde valgt som fremgangsmåde at meddele en række påbud vedrørende K A/S' virksomhedsstyring og fastsætte frister for selskabets planer for opfyldelse heraf, finder ankenævnet, at der ikke var et fornødent hjemmelsgrundlag for Finanstilsynet til den 10. juli 2019 at fastsætte et kapitaltillæg... idet der ikke på dette tidspunkt var grundlag for at antage, at de iværksatte tilsynsforanstaltninger var ineffektive."

Afgørelsen hviler på, at kapitaltillæg efter forarbejderne og **Solvens II-direktivet** er en "sidste mulighed" i særlige tilfælde. Er der allerede iværksat mindre indgribende foranstaltninger med en frist, der endnu ikke er udløbet, er betingelsen om, at andre foranstaltninger ikke kan udbedre manglerne inden for en passende tidshorisont, ikke opfyldt.

Vær opmærksom på retskildeflytningen: **LFV § 350 b** er nu **ophævet** som følge af udskillelsen af forsikringsområdet i en selvstændig lov. Den materielt tilsvarende bestemmelse findes i dag i **lov om forsikringsvirksomhed § 278**, hvorefter Finanstilsynet fastsætter kapitaltillæg, hvis selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra standardformlens forudsætninger, virksomhedsstyringen afviger væsentligt fra § 132, eller risikoprofilen afviger væsentligt fra forudsætningerne for matchtilpasning/volatilitetsjustering. Kravet skal tages op til revision **mindst en gang årligt** og ophæves, når selskabet har rettet op. Sidste udvej-betragtningen i 19/05715 må antages fortsat at have bærekraft under den nye bestemmelse, da den udspringer af Solvens II selv.

Manglende hjemmel til at afsætte en direktør. I **03-200.737** havde Finanstilsynet i september 2003 meddelt en forretningsfører i en søassuranceforening, at han ikke opfyldte kravene om egnethed og hæderlighed og **skulle fratræde** sin stilling som direktør, fordi han var under gældssanering. Under sagen indrømmede tilsynet selv det afgørende:

"Finanstilsynet skal gentage, at Finanstilsynet ikke har, og aldrig har haft, kompetence til at afsætte en direktør i en finansiell virksomhed."

Hjemlen til at **påbyde virksomheden at afsætte** en direktør kom først med **LFV § 351** pr. 1. januar 2004 – efter den påklagede afgørelse. Efter den dagældende lov om forsikringsvirksomhed var tilsynets eneste retsmiddel at inddrage foreningens tilladelse. Nævnet ophævede derfor afgørelsen i sin helhed uden at tage stilling til, om direktøren materielt opfyldte habilitetskravene.

Denne sontring består: § 351 giver Finanstilsynet kompetence til at **påbyde virksomheden** at afsætte en direktør eller nøgleperson inden for en fastsat frist – ikke til selv at afsætte nogen. Efterkommes påbuddet ikke, kan tilsynet inddrage tilladelsen, jf. **§ 351, stk. 9**, jf. **§ 224, stk. 1, nr. 2**. Bemærk desuden, at påbud efter § 351, stk. 1-5, **ikke** går til Erhvervsankenævnet, men kan forlanges indbragt for **domstolene** i den borgerlige retsplejes former inden 4 uger, jf. **§ 351, stk. 7** – og at anmodningen ikke har opsættende virkning, om end retten ved kendelse kan bestemme, at den pågældende kan opretholde sit hverv under sagen.

Også på kapitalmarkedsområdet har nævnet ophævet et tilsynsindgreb som uhjemlet: i **2007-0012239** ophævede nævnet en fondsbørspåtale, idet et selskab ikke var forpligtet til at offentliggøre en igangværende auktionsproces om salg af et datterselskab efter den dagældende værdipapirhandelslovs § 27.

LOV

[Lov om finansiell virksomhed § 71, stk. 1](#)

[Lov om finansiell virksomhed § 224, stk. 1](#)

[Lov om finansiell virksomhed § 350b](#)

[Lov om finansiell virksomhed § 351, stk. 1, 7, 9](#)

[Lov om forsikringsvirksomhed § 278, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Finanstilsynets krav om kapitaltillæg pga. manglende hjemmel og overholdelse af proportionalitetsprincip 03.02.2022

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet ophæver fondsbørspåtale: Selskab ikke forpligtet til at offentliggøre igangværende auktionsproces om salg af datterselskab 11.09.2008

Erhvervsankenævnet · Finanstilsynet manglede hjemmel til at pålægge forsikringsdirektør at fratræde – afgørelse ophævet 11.04.2005

§ 6 Proportionalitet og forudgående frist ved inddragelse af tilladelser

Inddragelse af en tilladelse er tilsynets hårdeste våben. Nævnet accepterer det ved grove og gentagne overtrædelser – men kun når proceduren har været proportional.

Hovedreglen: frist til berigtigelse først. I [23/08397](#) inddrog Finanstilsynet den 3. juli 2023 et e-pengeinstituts tilladelse efter [betalingsloven § 135, stk. 1, nr. 2, 4 og 5](#). En inspektion havde afsløret markante afvigelser fra ansøgningsgrundlaget:

Forhold	Planlagt i ansøgning	Konstateret ved inspektion
Kundegrundlag	114 EU-kunder ved opstart	Ingen kunder overført ved opstart
Danske kunder	Mål om 750 SMV-kunder	0 danske kunder
Ledelse	Fysisk tilstedeværelse i Danmark	Virtuelle møder, ledelse fra udlandet
Ansatte	15 medarbejdere første år	1 medarbejder ud over direktøren

Nævnet tiltrådte, at betingelserne i [§ 135, stk. 1, nr. 2](#) (ingen reel brug af tilladelsen inden 12 måneder) og [nr. 5](#) (manglende dansk tilknytning, jf. [§ 10, stk. 1, nr. 2](#)) materielt var opfyldt. Til gengæld afviste nævnet inddragelsesgrundlaget i [nr. 4](#) om urigtige eller vildledende oplysninger:

"Efter en samlet vurdering finder ankenævnet det ikke godtgjort, at de af AA ApS i forbindelse med ansøgningen meddelte oplysninger herunder særligt AA ApS's forretningsplan, indeholder bevidst urigtige eller vildledende oplysninger."

Nævnet lagde vægt på, at en forretningsplan afspejler **hensigter**, og at tilsynet ikke havde løftet bevisbyrden for bevidst vildledning. Og selv om de øvrige inddragelsesgrunde var til stede, blev sagen **hjemvist**: forholdene var ikke af en sådan karakter, at Finanstilsynet kunne fravige det grundlæggende princip om at meddele en frist til berigtigelse, før tilladelsen inddrages.

Undtagelsen: grove og gentagne overtrædelser efter forgæves påbud. Modstykket er [2013-0033906](#), hvor nævnet stadfæstede inddragelsen af en fondsmæglertilladelse efter [LFV § 224, stk. 1, nr. 1](#). Selskabet havde i 2011-2012 foretaget 61 spekulative handler for egen regning uden tilladelse og uden den lovkrævede basiskapital på 1 mio. euro, havde klassificeret kunder med ønske om medium risiko som højrisikokunder (100 % aktier), manglede en reel compliancefunktion, og havde overtaget 154 kunder fra et andet selskab, der havde mistet sin tilladelse – uden bestyrelsens formelle godkendelse. Afgørende for udfaldet var, at selskabet allerede i 2010 havde modtaget påbud for lignende forhold og trods forsikringer om efterlevelse fortsatte:

Ankenævnet afviste selskabets ønske om mildere sanktioner med henvisning til, at selskabet allerede havde haft rig mulighed for at bringe forholdene i orden gennem dialog og påbud, men havde undladt at gøre det. Hensynet til investorbeskyttelsen og markedets integritet vejede tungere end selskabets kommercielle interesser eller de praktiske udfordringer for de berørte kunder.

Mønsteret er dermed: én forudgående, forgæves påbudsrunde legitimerer inddragelse; fravær af enhver frist gør den uproportional – også når de materielle betingelser er opfyldt.

LOV

[Betalingsloven § 10, stk. 1](#)
[Betalingsloven § 135, stk. 1](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 71, stk. 1](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 224, stk. 1](#)

PRAKSIS

- Erhvervsankenævnet** · Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstituttiladelse grundet manglende frist til berigtigelse 04.07.2024
- Erhvervsankenævnet** · Inddragelse af K A/S' tilladelse til fondsmæglervirksomhed grundet grove og gentagne lovovertrædelser 02.10.2013

Officialprincippet og begrundelseskravet – hjemvisning som den typiske sanktion

Den mest produktive klagegrund er ikke, at tilsynet skønnede forkert, men at det **ikke oplyste sagen ordentligt**. Her prøver nævnet intensivt, og sanktionen er som regel ophævelse og hjemvisning frem for realitetsændring.

Utilstrækkelig sagsoplysning før påbud. I [22/14105](#) hjemviste nævnet Finanstilsynets påbud til en række ejendoms- og solcelleprojekter netop på grund af **utilstrækkelig sagsoplysning**. Sagen angik, om projekterne var alternative investeringsfonde omfattet af registrerings- og tilladelseskravene i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde §§ 3, 5, 6, 9 og 11, jf. tilsynsbeføjelserne i §§ 155, 157 og 161 og påbudshjemlen i §§ 190, 193 og 195, sammenholdt med bekendtgørelse om alternative investeringsfonde. Den kvalifikation kræver en konkret, individuel vurdering af hvert enkelt projekt – ikke en skabelonbetragtning.

Faktuelle fejl i beslutningsgrundlaget. I [24/03035](#) hjemviste nævnet et påbud om værdiansættelse af en domicilejendom, fordi Finanstilsynets beslutningsgrundlag indeholdt **faktuelle fejl** – vurderet efter bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner § 4, stk. 1, og [erhvervslejeloven § 13](#). Er grundlaget forkert, falder skønnet, uanset hvor fagligt det ellers måtte være.

Manglende selvstændig vurdering. Den tilsvarende – og principielt vigtige – betragtning på Erhvervsstyrelsens område findes i [24/00680](#), hvor styrelsen havde bygget et påbud på en antaget anerkendelse fra ledelsen. Nævnet fandt det "sædeles tvivlsomt", om klageren reelt havde anerkendt noget – og understregede, at **uanset** om en sådan anerkendelse forelå, fritog det ikke myndigheden for dens pligt til selvstændigt at vurdere de materielle regler. Princippet er generelt og gælder også Finanstilsynet: en parts tilkendegivelse erstatter ikke officialprincippet.

Begrundelsesmangler i aktindsigtssager. Samme streghed slår igennem på aktindsigtssiden:

- [23/09932](#): Finanstilsynet havde undtaget dokumenter som "fejlljournaliserede" og dermed uden for partsaktindsigten. Nævnet præciserede tærsklen: > "Erhvervsankenævnet bemærker hertil, at dokumenter, som fremgår af sagen, som klart udgangspunkt må anses at angå den pågældende sag, og at kun helt åbenbare fejlljournaliseringer, hvor de pågældende dokumenter ikke er indgået som et element i grundlaget for sagens behandling, kan undtages fra partsaktindsigt." Tilsynet havde hverken redegjort for, hvordan fejlljournaliseringen var sket, konkretiseret risikoen for økonomisk skade efter [offentlighedsloven § 30, nr. 2](#), eller indhentet udtalelser fra de berørte virksomheder. Hjemvist.
- [25/01282](#): to tidligere ledelsesmedlemmer, sagsøgt for ca. 90,5 mio. kr. i ledelsesansvar, søgte aktindsigt. Nævnet fandt en stribe væsentlige retlige mangler og kendte fire afgørelser **ugyldige**. Om de bortredigerede aktlister: > "Ankenævnet finder, at det er i strid mod hensynene bag offentlighedsloven om offentlighedens muligheder for at føre kontrol med forvaltningen, ligesom det herved ikke er muligt for klagerne at kontrollere, hvilke dokumenter, som tilsynet har undtaget fra aktindsigt." Tilsynet havde desuden henvist til to tavshedspligtsbestemmelser med ikke-overlappende anvendelsesområder uden at redegøre for hvilken

der gjaldt hvad, undladt at forholde sig til [offentlighedsloven § 26](#) og [§ 28](#), og ikke overvejet, om klagernes forudgående kendskab fra møder, de selv havde deltaget i, havde bragt beskyttelseshensynet til ophør.

- [25/02316](#): et **generelt** afslag på aktindsigt i inspektionstal var utilstrækkeligt begrundet – vurderet efter [LFV § 354, stk. 1](#) sammenholdt med [stk. 4](#), hvorefter tilsynet netop kan videregive fortrolige oplysninger i **summarisk eller sammenfattende form**, når hverken virksomheden eller dens kunder kan identificeres.

Sammenfattende: Nævnets sanktionsvalg er nuanceret. Er manglen materiel og udfaldet givet (som i 19/05715 om kapitaltillægget), **ophæves** afgørelsen. Er manglen processuel og udfaldet uafklaret, **hjemvises** sagen. Er en hjemvisning meningsløs – fx fordi selskabet i mellemtiden er tvangsopløst – nøjes nævnet med at konstatere fejlen, jf. [23/11185](#).

LOV	Forvaltningsloven § 9, stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, 4
	Offentlighedsloven § 28	Offentlighedsloven § 30
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt i konkursbo-krav til Finanstilsynet på grund af væsentlige retlige mangler	14.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets generelle afslag på aktindsigt i inspektionstal var utilstrækkeligt begrundet	08.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag	16.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af aktindsigtssag grundet begrundelsesmangler om partsstatus og fejljournalisering	05.01.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning	02.03.2023

§ 8 Fit & proper efter § 64 – ledelsesmedlemmer, nøglepersoner og kapitalejere

Egnetheds- og hæderlighedskravene i [LFV § 64, stk. 1](#) omfatter fem kumulative betingelser: tilstrækkelig viden og erfaring (nr. 1), tilstrækkeligt godt omdømme og hæderlighed (nr. 2), fravær af relevant strafansvar (nr. 3), fravær af rekonstruktion/konkurs/gældssanering (nr. 4) og fravær af adfærd, der giver grund til at antage uforsvarlig varetagelse (nr. 5).

Erhvervsankenævnets praksis viser fire mønstre.

1. Vurderingen rammer bredt – også kapitalejere. Fit & proper er ikke forbeholdt ledelsen. I [Erhvervsankenævnets kendelse af 1. oktober 2002](#) forsøgte ansøgeren at omgå en varslet underkendelse som direktør ved at anmelde en anden person som direktør og selv nøjes med at eje moderselskabet 100 %. Det hjalp ikke: nævnet tiltrådte, at han heller ikke kunne godkendes som ejer af en kvalificeret andel. Klageren anførte, at afgørelsen reelt var et **erhvervsforbud**, som krævede klar lovhemmel – men nævnet fastholdt, at hensynet til en "sund og forsigtig forvaltning" af selskabet vejede tungere, ikke mindst fordi der var tale om en 100 %-ejer med maksimal indflydelse. Denne partsstilling er i dag kodificeret i [LFV § 355, stk. 2, nr. 4](#).

2. Manglende erfaring er en selvstændig diskvalifikationsgrund. I [2013-0034464](#) stadfæstede nævnet et afslag på godkendelse som bestyrelsesmedlem i en betalingstjenestevirksomhed, netop begrundet i manglende erfaring – dvs. § 64, stk. 1, nr. 1, ikke hæderlighedsleddet. Og i [2014-9485](#) blev en hel virksomhedstilladelse nægtet på grund af direktørens manglende egnethed og hæderlighed – et eksempel på, at fit & proper-svigt hos én person kan blokere for hele virksomheden.

3. Virksomheden er part i sagen om sin egen direktør. Dette er det centrale gennembrud i [2016-7420](#). En sparekasse ønskede aktindsigt i Finanstilsynets § 64-undersøgelse af sin tidligere direktør, som var relevant for en voldgiftssag, hvor direktøren krævede over 8,5 mio. kr. for angiveligt uberettiget bortvisning. Tilsynet afslog under henvisning til manglende partsstatus og til [§ 354](#). Nævnet **ændrede** afgørelsen:

"Navnlig under hensyn til, at den indledte undersøgelse af B's egnethed og hæderlighed angik A's egen direktør, og til at udfaldet af undersøgelsen ville fastlægge retsstillingen for såvel B som A, må sparekassen anses for at have været part i en sag, hvori der var eller ville blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed."

Afgørende var, at den skærpede tavshedspligt **primært beskytter virksomheden selv og dens kunder over for tredjemand** – ikke over for virksomheden selv i en sag, hvor den er part. Resultatet er nu lovfæstet: efter [LFV § 355, stk. 4](#) anses **både** den berørte finansielle virksomhed **og** det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, afgørelsen omhandler, som parter i fit & proper-sager samt i sager efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351.

4. Fortroligheden falder, når virksomheden selv går ud med sagen. I [22/14133](#) havde Finanstilsynet i august 2021 nægtet at godkende et ledelsesmedlem. Banken offentliggjorde selv sagens udfald og parternes identitet på sin hjemmeside og udtrykte uenighed i vurderingen. En journalist krævede indsigt i aktlisterne. Nævnet gav delvist medhold: da oplysningerne om personen og banken var blevet **almindeligt kendte** gennem bankens egen offentliggørelse og efterfølgende landsdækkende mediedækning, var de ikke længere omfattet af tavshedspligten i [§ 354, stk. 1](#). Identitetsoplysninger og advokatnavne skulle udleveres – mens de øvrige sagsspecifikke indholdsoplysninger forblev fortrolige. Nævnet understregede desuden, at virksomhedsnavne normalt ikke kan undtages med henvisning til enkeltpersoners private forhold efter [offentlighedsloven § 30, nr. 1](#), når sagens omstændigheder allerede er offentligt kendte.

Procesvej: Bemærk endelig, at afgørelser efter § 64, stk. 1 og §§ 64 c-64 d, som træffes efter [§ 64, stk. 2](#), efter [§ 351, stk. 10](#) kan forlanges indbragt for **domstolene** – ikke for Erhvervsankenævnet – inden 4 uger. Klageren skal derfor vælge den rigtige vej fra start.

LOV

[Lov om finansiell virksomhed § 64, stk. 1, 2](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 351, stk. 10](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 354, stk. 1](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 355, stk. 2, 4](#)
[Offentlighedsloven § 30](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Delvis aktindsigt i aktlister hos Finanstilsynet efter offentliggørelse af oplysninger i pressen	22.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Sparekasses ret til aktindsigt som part i sag om direktørs egnethedsvurdering	05.10.2016
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af tilladelse til forsikringsmæglervirksomhed grundet direktørs manglende egnethed og hæderlighed (Fit & Proper)	04.08.2015
	Erhvervsankenævnet · Afslag på godkendelse som bestyrelsesmedlem i betalingstjenestevirksomhed grundet manglende erfaring	13.11.2013
	Erhvervsankenævnet · Forsikringsselskab nægtet tilladelse: Kapitalejer underkendtes grundet ledelsesmæssigt svigt som tidligere forsikringsdirektør	01.10.2002

§ 9 God skik-sagerne efter § 43 – og undtagelsen fra tavshedspligten i § 354, stk. 3

God skik-sagerne indtager en særstilling: her er tilsynets afgørelser **ikke** omfattet af den skærpede tavshedspligt, jf. [LFV § 354, stk. 3](#), hvorefter stk. 1 "ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. [§§ 43-54](#) og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf". Offentlighedsprincippet slår derfor igennem.

Det blev udnyttet i [2009-0019205](#), hvor en hedgeforening forgæves modsatte sig, at et netværk af investorer fik aktindsigt i et udkast til afgørelse om god skik. Foreningen anførte økonomisk tab, omdømmeskade og forestående sagsanlæg samt inhabilitet hos sagsbehandleren, der tidligere havde udleveret materialet ved en ekspeditionsfejl. Nævnet stadfæstede aktindsigten: der forelå ikke en tilstrækkelig nærliggende risiko for væsentligt økonomisk tab, og materialet – der i alt væsentligt vedrørte allerede offentligt markedsføringsmateriale – kunne ikke undtages fra det dominerende offentlighedsprincip.

Materielt kræver [§ 43, stk. 1](#), at finansielle virksomheder drives "i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet", udmøntet i god skik-bekendtgørelsen med hjemmel i [§ 43, stk. 2](#). Nævnets praksis er her **markant mindre tilbageholdende** end i solvenssagerne – men falder alligevel næsten altid ud til tilsynets fordel:

- **Ensidig aftalefortolkning.** I [2009-0019011](#) havde en bank i en låneaftale defineret debetrenten som "variabel og følger Nationalbankens til enhver tid gældende udlånsrente med et fast tillæg på 0,95 %" – for få måneder senere at koble renten fra Nationalbanken med henvisning til de generelle forretningsbetingelser. Nævnet stadfæstede påbuddet: en så specifik renteformel må i mangel af udtrykkelig bestemmelse om det modsatte forstås som en **fravigelse** af forretningsbetingelsernes almindelige renteændringsadgang. Banken indvendte, at tilsynet ikke havde hjemmel til at gribe ind i civilretlige aftaleforhold; det afviste nævnet, idet tilsynet udøver et **offentligretligt** tilsyn med den fremtidige adfærd og ikke tager stilling til konkrete civilretlige krav.
- **Standardbreve, der ligner rådgivning.** I [2013-0034592](#) tiltrådte nævnet tre påbud til et livsforsikringsselskab, der havde udsendt personligt adresserede standardbreve med "Vi synes, du skal vælge 3 i 1 Livspension" og individuelle konsekvensberegninger – mens oplysningen om, at ægtefællepensionen bortfaldt, stod på side 4 i et bilag. Et medlem, der netop havde fået udbetalt dækning for kritisk sygdom, skiftede og døde to år senere; ægtefællen stod uden pensionsdækning. Nævnet fastslog, at et standardbrev ikke må fremstå som indeholdende en individuel anbefaling, når en konkret vurdering ikke er foretaget, at bortfald af dækning er så indgribende, at oplysningen altid skal have **fremtrædende placering**, og at selskabet skal vurdere, om bortfaldet har særlig betydning for særlige kundegrupper. Bemærk arbejdsdelingen: Ankenævnet for Forsikring havde i kendelse nr. 80.442 civilretligt frifundet selskabet – det forhindrede ikke Finanstilsynet i offentligretligt at påtale samme materiale, da de to organer har forskellig kompetence.
- **Vildledning ved udeladelse.** I [2014-0038307](#) udsendte en andelskasse en uge efter at have modtaget en risikooplysning fra Finanstilsynet (udlånsvækst 46,2 % mod tilsynsdiamantens 20 %, begrænset kapitaloverdækning, skrøbelig organisation) et brev med overskriften "Andelskassen vokser!" og opfordring til at købe mere andelskapital med udsigt til over 8 % forrentning. Nævnet stadfæstede påtalen: > "Andelskassens markedsføring havde således et ensidigt fokus på fordelene ved at erhverve yderligere andelsbeviser og gav modtageren et mangelfuld billede af den risiko, der var forbundet med investeringen." At brevet kun gik til eksisterende andelshavere ændrede intet.

- **Ensidigt bebyrdende handelsvilkår.** I [2005-0002558](#) stadfæstede nævnet i det væsentlige et påbud om at fjerne klausuler, der lod banken annullere gennemførte handler ved "manifest error" eller ved manglende evne til selv at afdække risikoen. Nævnet fandt, at bankens interne risikostyring ligger i dens egen professionelle sfære og ikke kan væltes over på kunden gennem generelle ansvarsfraskrivelser.

Også **samtykke- og videregivelsesreglerne** hører til dette felt. I [03-93.504](#) stadfæstede nævnet påbud til tre livsforsikringsselskaber, hvis standardsamtykke lød på, at "alle oplysninger om mig videregives til de øvrige forsikringsselskaber i K forsikringskoncern". Formuleringen "alle oplysninger" var for upræcis – forarbejderne kræver, at **typer** af oplysninger fremgår – og modtagerselskaberne skulle nævnes **ved navn direkte i tilknytning til samtykkeerklæringen**, ikke blot på blanketside 1. Nævnet tiltrådte Datatilsynets vurdering.

Endelig prøver nævnet også **governance-påbud** relativt intensivt, men typisk med stadfæstelse. I [2016-4752](#) stadfæstede nævnet to påbud til et pengeinstitut: inhabile bestyrelsesmedlemmer havde deltaget i **behandlingen** (ikke blot afstemningen) af et køb fra et selskab, de selv ejede og ledede – [selskabsloven § 131](#) forbyder netop deltagelse i behandlingen – og en ekstern konsulent havde i fire måneder deltaget i stort set alle bestyrelsesmøder uden afgrænset opdrag, hvilket stred mod [LFV § 117](#), da bestyrelsesmøder er lukkede og eksterne kun må deltage i enkeltstående tilfælde ved specifikke dagsordenspunkter.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, 2	Lov om finansiel virksomhed § 117
	Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 3	Selskabsloven § 131
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud til pengeinstitut om habilitet og brug af eksterne konsulenter 21.12.2016 Erhvervsankenævnet · Andelskasses markedsføringsbrev til andelshavere var i strid med god skik grundet mangelfulde risikoplysninger 20.02.2015 Erhvervsankenævnet · Livsforsikringsselskab påbudt at overholde god skik: Standardbrev måtte ikke fremstå som individuel rådgivning ved pensionsomvalg 06.10.2014 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af aktindsigt i sag om god skik hos investeringsforening trods indsigelser om økonomisk tab og inhabilitet 16.04.2010 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud til pengeinstitut om overholdelse af principper for rentefastsættelse og god skik 19.03.2010 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om pengeinstituts handelsbetingelser og overholdelse af god skik 03.01.2007 Erhvervsankenævnet · Forsikringskoncerns samtykkeerklæring om videregivelse af kundeoplysninger var for upræcis – Erhvervsankenævnet stadfæster Finanstilsynets påbud 24.11.2004	

§ 10 Partsbegrebet i § 355 – udtømmende og snævrere end forvaltningslovens

Partsspørgsmålet afgør både klageretten og adgangen til partsaktindsigt efter [forvaltningsloven § 9](#) – og dermed reelt hele sagens udfald. Udgangspunktet i [LFV § 355, stk. 1](#) er, at **kun den finansielle virksomhed selv** (eller holdingvirksomheden) er part i forhold til Finanstilsynet.

Nævnet har konsekvent fastholdt, at bestemmelsen er **udtømmende**. Klarest i [2016-2353](#): et tidligere bestyrelsesmedlem i en pensionskasse, der selv havde modtaget en påtale for at have brudt sin tavshedspligt om en direktørs aflønning, fik aktindsigt i **påtalesagen mod ham selv** (partsstatus efter [§ 355, stk. 3](#)), men **ikke** i den bagvedliggende sag om direktørens forlig. Efter § 355 er partsbegrebet udtømmende defineret, og et tidligere

bestyrelsesmedlem falder ikke inden for definitionen i en sag, der retter sig mod virksomhedens eller direktørens forhold – heller ikke selv om han mente, at dokumenterne var relevante for hans egen sag.

Mønsteret går igen på tværs af aktørtyper:

Aktør	Afgørelse	Udfald
Forsikringskunde	2010-0021305	Ikke part
Tidligere direktør i andelskasse	2015-12645	Partsstatus kun efter § 355, stk. 3 (afgørelse rettet direkte mod ham)
Tidligere bestyrelsesmedlem	2016-2353	Ikke part i sag om andre
Kapitalejer i nødlidende institut	19/00716	Ikke part
Klager i markedsmissbrugssag	24/05548	Ikke part vedr. politianmeldelse
Tredjemand i tilsynsundersøgelse	95-68.300	Ikke part

Undtagelsen i § 355, stk. 2, nr. 8 og 10. Bestemmelsen giver ledelsesmedlemmer og kapitalejere partsstatus, men **kun** når tilsynet nægter eller inddrager en tilladelse (nr. 8), eller når tilsynet træffer afgørelse om, at et penge- eller realkreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende efter [§ 224 a](#) (nr. 10). Kravet er dermed, at tilladelsen **rent faktisk er inddraget**. Det viste sig afgørende i [19/00716](#), hvor en kapitalejer forgæves søgte aktindsigt i en nødlidende-afgørelse – nævnet stadfæstede afslaget under henvisning til manglende partsstatus og beskyttelse af erhvervshemmeligheder.

Historisk kontinuitet. Praksis går langt tilbage. Allerede i Folketingets Ombudsmands udtalelse [Aktindsigt i sag om 6. Juli Banken](#) fra 1987 blev det lagt til grund, at en advokat og hans klienter ikke var parter i Banktilsynets sag om beslutningsgrundlaget for at anmelde betalingsstandsning. Ombudsmanden fastslog samtidig det princip, der stadig bærer området: bestemmelser om tavshedspligt – særlige som almindelige – begrænser efter [forvaltningsloven § 9, stk. 2](#) ikke pligten til at give aktindsigt til den, der er part. Partsstatus er derfor nøglen til alt.

Andre klageadgange kan have et bredere partsbegreb. Sammenlign med [betalingsloven § 145, stk. 5](#), hvorefter klager til Konkurrenceankenævnet kan indbringes både af den, afgørelsen retter sig mod, **og** af den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen. Den udvidelse findes ikke i LFV § 372.

LOV

[Betalingsloven § 145, stk. 5](#)
[Forvaltningsloven § 9, stk. 1, 2](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 224a](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 1-4](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om markedsmissbrug grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	27.09.2024
	Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse: Kapitalejer uden partsstatus og skærpet tavshedspligt	13.06.2019
	Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt i tilsynssager om forsikringsselskab under likvidation – hverken partsstatus eller meroffentlighed	07.03.2019
	Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt i sag om direktøraftlønning grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	15.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Sag om nægtelse af aktindsigt og spørgsmålet om partsstatus for en tidligere direktør i en andelskasse	30.10.2015
	Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt og manglende partsstatus for forsikringskunde i sag hos Finanstilsynet	03.06.2010

§ 11 Skærpet tavshedspligt og aktindsigt – § 354 forud for offentlighedsloven, men kun efter konkret vurdering

Aktindsigtssagerne udgør langt den største sagsgruppe. Retsgrundlaget er trelaget: [offentlighedsloven § 7](#) giver adgang, [§ 35](#) begrænser den ("Pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov..."), og [LFV § 354, stk. 1](#) er netop en sådan særlig bestemmelse: Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at **hemmeligholde** fortrolige oplysninger, de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden.

At § 354 er en **særlig** tavshedspligtsbestemmelse i OFL § 35's forstand, er bekræftet af Folketingets Ombudsmand i [2016-35 om dataudtræk fra Andelsboliginfo](#) med henvisning til lovforslag nr. L 165 af 8. februar 2001 (2000/01), de specielle bemærkninger til lovforslagets § 72, og til bilag 5 til betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven. Forarbejderne angiver det dobbelte hensyn:

"Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold."

Dertil kommer et tredje, tilsynsteknisk hensyn, som tilsynet gennemgående påberåber sig, og som nævnet accepterer: virksomhederne skal turde give tilsynet fortrolige oplysninger uden frygt for videregivelse.

Konsekvenserne når § 354 finder anvendelse:

- **Meroffentlighed er udelukket.** Princippet i [offentlighedsloven § 14](#) kan ikke anvendes, hvis det ville stride mod lovbestemt tavshedspligt. Fast fastslået i bl.a. [23-13474](#), [22/14130](#) og [22/14143](#).
- **Samtykke hjælper ikke.** Efter [§ 354, stk. 2](#) berettiger samtykke fra den, tavshedspligten tilsigter at beskytte, **ikke** til videregivelse – udtrykkeligt bekræftet i [24/05548](#) (efter den parallelle bestemmelse i lov om kapitalmarkeder § 224, stk. 2).
- **Tavshedspligten er ikke tidsbegrænset.** I [23-13474](#) om et medies begæring i tilsynsmateriale fra 2012-2017 vedrørende en stor hvidvasksag afviste nævnet både tidsargumentet og den betydelige offentlige interesse: selv 10 år gamle dokumenter kan indeholde oplysninger om metoder og håndtering af tilsynspåbud, som fortsat kræver beskyttelse.
- **En fejljournalisering ophæver ikke fortroligheden.** At klageren via en aktliste fik kendskab til et dokumenteksistens skyldtes en menneskelig fejl – det medførte ikke, at oplysningerne mistede deres fortrolighed, jf. [24/05548](#). Modsæt gælder dog ved **partsaktindsigt**, hvor kun helt åbenbare fejljournaliseringer kan undtages, jf. [23/09932](#). Sml. den ældre [94-60.963](#) om faktiske oplysninger i et internt notat forevist ved en fejl.

Men – og dette er den vigtigste udvikling i nyere praksis – § 354 er ikke et generelt låg. Nævnet har i en række afgørelser fra 2016 og frem understreget, at fortrolighed kræver en **konkret vurdering af hver enkelt oplysning**:

- [2016-12037](#): nævnet **omgjorde** et afslag på aktindsigt i et brev fra 2009 om ikrafttrædelsen af lov om betalingstjenester. Brevet havde i alt væsentligt karakter af **generel information** – dvs. regulerings- og informationsvirksomhed, ikke tilsynsvirksomhed efter [§ 344](#): > "Da der således efter det oplyste ikke er tale

om fortrolige oplysninger modtaget af Finanstilsynet som led i dets tilsynsvirksomhed, ændrer ankenævnet herefter Finanstilsynets afgørelse... således at der meddeles aktindsigt som anmodet." Sondringen mellem **tilsynsvirksomhed** (omfattet) og **regulerings- og informationsvirksomhed** (ikke omfattet) er dermed afgørende.

- [25/01282](#): > "Det må bero på en konkret vurdering af de enkelte oplysninger, om disse er fortrolige oplysninger efter § 285, stk. 1 i lov om forsikringsvirksomhed. Det kan således ikke efter denne bestemmelses ordlyd eller forarbejder antages, at alle oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, som udgangspunkt er fortrolige oplysninger."
- [23/14642](#) og [25/02316](#): ophævelse henholdsvis kritik af generelle, ukonkrete afslag.
- [22/14130](#): nævnet udpegede konkret fire kategorier, der **ikke** er fortrolige efter [hvidvaskloven § 56](#): kontaktoplysninger på tilsynets sagsbehandlere, navne på virksomhedens repræsentanter, navne på tidligere sagsbehandlere og dokumentdatoer i aktlisten.
- [21/12120](#): skelen mellem fortrolige kundedata og overordnede sagsoplysninger.
- [24/00160](#), [24/08918](#), [25/03939](#), [25/06441](#) og [25/10147](#): en sammenhængende serie, hvor nævnet underkender, ændrer, delvist ophæver og udvider tilsynets afslag – bl.a. fordi oplysningerne allerede var offentligt tilgængelige, eller fordi privatlivsbeskyttelsen i [offentlighedsloven § 30, nr. 1](#) var anvendt forkert.

Videregivelse ved konkurs. Efter [§ 354, stk. 5](#) kan fortrolige oplysninger videregives under en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation – forudsat oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand involveret i redningsforsøg. Nævnet hjemviste i [23/14056](#) netop med den begrundelse, at fortrolige oplysninger **kan** videregives til brug for en civil retssag.

Grænsen for aktindsigtsretten: Den gælder kun dokumenter, der **faktisk findes** hos myndigheden. I [23/14374](#) ønskede en forening indsigt i den hvidvaskrisikoklassifikation, dens bank havde lavet om den. Nævnet stadfæstede afslaget: tilsynet havde udfoldet relevante og tilstrækkelige søgebestræbelser, og det forhold, at tilsynet **potentielt kunne** have indhentet oplysningerne som led i sin tilsynsvirksomhed, medfører ingen pligt til at gøre det efter offentlighedsloven.

Øvrige illustrationer: [17/00696](#) (godkendelser af betalingstjenester), [0711-0069](#) (journalists begæring om direktørers eksterne hverv), [21/02335](#) samt [2016-4768](#) og [2016-13026](#) om bidragssatser hos realkreditinstitutter (sml. [/praksisoversigt/realkredit-tvister](#)). For hvidvasktilsynets materielle side, se [/praksisoversigt/hvidvasktilsyn](#).

LOV

[Hvidvaskloven § 56](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 344](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1, 2, 5](#)
[Offentlighedsloven § 7](#)
[Offentlighedsloven § 14](#)
[Offentlighedsloven § 30](#)
[Offentlighedsloven § 35](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet udvider aktindsigt i Finanstilsynets kommunikation med børsoperatør om afnoteringssag	04.12.2025
Erhvervsankenævnet · Delvis aktindsigt i Finanstilsynets sager om sletning af aktier: Hjemvisning pga. offentligt tilgængelige oplysninger og forkert anvendelse af privatlivsbeskyttelse	11.09.2025
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets delvise ophævelse af Finanstilsynets afslag på aktindsigt i sag om AA P/S	26.07.2025
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt i konkursbo-krav til Finanstilsynet på grund af væsentlige retlige mangler	14.05.2025
Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets generelle afslag på aktindsigt i inspektionstal var utilstrækkeligt begrundet	08.05.2025

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet giver delvist medhold i klage over Finanstilsynets afslag på aktindsigt i sag om mulig ulovlig virksomhed	24.10.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	27.09.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt til Finanstilsynet: Fortrolige oplysninger kan videregives til brug for civil retssag	17.09.2024
Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Finanstilsynets afslag på aktindsigt grundet manglende konkret vurdering af oplysningernes fortrolighed	30.08.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i dokumenter som Finanstilsynet ikke var i besiddelse af	30.08.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af delvis aktindsigt i Finanstilsynets tilsynsmateriale vedrørende hvidvasksag på grund af skærpet tavshedspligt	09.08.2024
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet underkender Finanstilsynets delvise afslag på aktindsigt i aktlister vedrørende personovervågning	09.08.2024
Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af aktindsigtssag grundet begrundelsesmangler om partsstatus og fejljournalisering	05.01.2024
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af delvist afslag på aktindsigt i hvidvask-inspektionsrapport på grund af særlig tavshedspligt	06.02.2023
Erhvervsankenævnet · Delvis aktindsigt i Finanstilsynets hvidvaskinspektion hos BB A/S og grænserne for tavshedspligt	13.12.2022
Erhvervsankenævnet · Aktindsigt i Finanstilsynets kontrol med ejendomsvurderinger: Skelnen mellem fortrolige kundedata og overordnede sagsoplysninger	17.06.2022
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af Finanstilsynets delvise afslag på aktindsigt til frivillig forening under hvidvasklovgivningen	03.06.2021
Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt i Finanstilsynets godkendelser af betalingstjenester grundet skærpet tavshedspligt	18.04.2017
Erhvervsankenævnet · Delvis afvisning og stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om bidragssatser hos Finanstilsynet	10.12.2016
Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets afslag på aktindsigt omgjort, da oplysninger om lovgivning ikke var fortrolige	23.11.2016
Erhvervsankenævnet · Aktindsigt i Finanstilsynets udkast til påbud og høringssvar vedrørende bidragssatser hos realkreditinstitut	29.09.2016
Erhvervsankenævnet · Afslag på aktindsigt i oplysninger om finansielle direktørers hverv i andre virksomheder grundet særlig tavshedspligt	20.03.1996
Erhvervsankenævnet · Aktindsigt i faktiske oplysninger i internt notat forevist ved en fejl	26.06.1995

Tilsynets anvendelsesområde – hvornår er man overhovedet under § 12 Finanstilsynet?

En selvstændig sagsgruppe angår afgrænsningen af, hvilke aktiviteter der overhovedet kræver tilladelse. Her går nævnet efter **den faktiske aktivitet**, ikke etiketten.

I [00-213.659](#) tiltrådte nævnet, at en virksomhed, der rådgav erhvervskunder om forsikring og udelukkende blev honoreret af kunderne – aldrig af forsikringsselskaberne – alligevel drev **forsikringsmæglervirksomhed** og dermed krævede tilladelse. Virksomheden argumenterede for, at "erhvervsmæssig formidling" forudsætter en økonomisk fordel ved selve formidlingen, typisk provision, og sammenlignede sig med en arkitekt, der udarbejder udbudsmateriale for en bygherre. Nævnet lagde i stedet vægt på formidlingsbegrebet i **Rådets direktiv 77/92/EØF** og på arbejdsgruppens rapport fra juni 1998, hvorefter en "forsikringsrevisor",

der uafhængigt gennemgår forsikringsbehov, udarbejder udbudsmateriale og rådgiver om etablering af forsikringskontrakter, netop skulle være omfattet. Manglende provision var uden betydning.

Samme realitetsbetragtning i [03-242.069](#): et selskab omformulerede en vedtægtsbestemmelse fra at "kautionere for banklån" til "om fornødent at tilføre en erhverver... tilstrækkelig likvide midler". Selskabet påberåbte sig sondringen mellem kaution og støtteerklæring med henvisning til Højesterets dom af 18. marts 1994. Nævnet tiltrådte Finanstilsynets afgørelse: bestemmelsen åbnede reelt for juridisk forpligtende støtteerklæringer, der kan sidestilles med kaution, og **erhvervsmæssig sikkerhedsstillelse for tredjemands betalingsevne** må kun udøves af pengeinstitutter og skadesforsikringsselskaber med de fornødne tilladelser efter [LFV § 7, stk. 1](#) og [§ 11, stk. 1](#). Tilsynets pointe – at der "navnlig skal lægges vægt på den faktiske aktivitet, ikke på formålsparagraffens formulering" – blev dermed tiltrådt.

Den samme problemstilling ligger bag [22/14105](#), hvor spørgsmålet var, om ejendoms- og solcelleprojekter var alternative investeringsfonde. Her nåede nævnet dog ikke til realiteten: sagsoplysningen var utilstrækkelig, og sagen blev hjemvist. Det illustrerer pointen præcist – jo mere indgribende kvalifikationen er, jo mere konkret skal grundlaget være.

At der er tale om en kvalifikation efter faktisk aktivitet betyder også, at **tredjemands partsstatus** kan opstå: efter [LFV § 355, stk. 2, nr. 3](#) er en fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om vedkommende er omfattet af loven, part i den del af sagen – og efter [nr. 12](#) gælder det samme for den, der driver tilladelseskrævende virksomhed uden tilladelse.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 7, stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 11, stk. 1
	Lov om finansiel virksomhed § 355, stk. 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning 02.03.2023 Erhvervsankenævnet · Erhvervsmæssig sikkerhedsstillelse: K ApS' påtænkte vedtægtsændring krævede koncession som pengeinstitut eller skadesforsikringsselskab 18.10.2004 Erhvervsankenævnet · Forsikringsrådgivningsvirksomhed anset for forsikringsmæglervirksomhed – krav om tilladelse fra Finanstilsynet 03.05.2001	

§ 13 Sammenfatning – hvornår vinder klageren?

Erhvervsankenævnets praksis er bemærkelsesværdigt stabil på tværs af tre årtier og kan sammenfattes i én sætning: **nævnet prøver rammerne, ikke resultatet.**

Klageren taber typisk, når sagen handler om:

- Størrelsen af et solvenskrav eller kapitalbehov. Formuleringen "der er ikke grundlag for at tilsidesætte det af Finanstilsynet udøvede skøn" går igen fra [93-8.240](#) over [2007-0012531](#) til [2009-0020371](#).
- Tilsynets vurdering af, om ledelsen er egnet og hæderlig – hensynet til tilliden til den finansielle sektor vejer tungere end den enkeltes interesse, jf. [2014-9485](#) og [kendelsen af 1. oktober 2002](#).
- Om et forhold falder inden for tilsynets anvendelsesområde – realiteten slår formen, jf. [00-213.659](#).
- Aktindsigt i tilsynsmateriale for ikke-parter, når fortroligheden faktisk er vurderet konkret, jf. [23-13474](#).
- Alt, hvad der ikke er en afgørelse – regeludstedelse, vejledende udtalelser, politianmeldelser, bødeforlæg.

Klageren vinder – typisk med hjemvisning – når sagen handler om:

- **Hjemmel.** Fandtes beføjelsen overhovedet på afgørelsestidspunktet? [03-200.737](#) og [19/05715](#).
- **Trinfølge og proportionalitet.** Er der givet en frist til berigtigelse først? [23/08397](#). Har mindre indgribende foranstaltninger fået lov at virke? [19/05715](#).
- **Beslutningsgrundlaget.** Er der faktuelle fejl? [24/03035](#). Er sagen oplyst konkret og individuelt? [22/14105](#).
- **Begrundelsen.** Er der foretaget en konkret vurdering af hver enkelt oplysning, eller er der tale om et generelt afslag? [25/01282](#), [25/02316](#) og [23/14642](#).
- **Fortrolighedens grænser.** Er oplysningerne blevet almindeligt kendte? [22/14133](#). Er der overhovedet tale om tilsynsvirksomhed – eller blot generel information? [2016-12037](#).
- **Partsstatus.** Rettede afgørelsen sig reelt mod klageren eller mod dennes egen direktør? [2016-7420](#).

Tre praktiske konsekvenser for rådgiveren:

1. **Vælg den rigtige vej.** Fit & proper-afgørelser efter [LFV § 64, stk. 2](#) og påbud om afsættelse efter [§ 351](#) går til **domstolene**, ikke til Erhvervsankenævnet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter [betalingsloven § 145](#) går til **Konkurrenceankenævnet**. Forbrugerombudsmandens afgørelser efter [§ 144](#) kan slet ikke påklages administrativt.
2. **Angrib processen, ikke tallene.** Nævnets prøvelsesintensitet er asymmetrisk. En klage, der alene bestrider tilsynets faglige vurdering, taber næsten altid; en klage, der påviser manglende hjemmel, manglende frist, faktuelle fejl eller en generisk begrundelse, vinder ofte.
3. **Husk fristerne og den manglende opsættende virkning.** 4 uger er hovedreglen, men 24 timer ved krisehåndtering – og klagen suspenderer ikke afgørelsen, medmindre nævnet konkret bestemmer det, jf. [bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 9](#).

For tilgrænsende emner: bestyrelsens erstatningsansvar i nødlidende banker behandles under [/praksisoversigt/bestyrelsesansvar](#), hvidvasktilsynets materielle krav under [/praksisoversigt/hvidvasktilsyn](#), og de civilretlige kundetvister under [/praksisoversigt/bank-raadgivning](#) og [/praksisoversigt/realkredit-tvister](#).

LOV	Betalingsloven § 144	Betalingsloven § 145	Lov om finansiel virksomhed § 64, stk. 2
	Lov om finansiel virksomhed § 351	Lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1-3	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt i konkursbo-krav til Finanstilsynet på grund af væsentlige retlige mangler		14.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets generelle afslag på aktindsigt i inspektionstal var utilstrækkeligt begrundet		08.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag		16.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Finanstilsynets afslag på aktindsigt grundet manglende konkret vurdering af oplysningernes fortrolighed		30.08.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af delvis aktindsigt i Finanstilsynets tilsynsmateriale vedrørende hvidvask på grund af skærpet tavshedspligt		09.08.2024
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstitut tilladelse grundet manglende frist til berigtigelse		04.07.2024
	Erhvervsankenævnet · Delvis aktindsigt i aktlister hos Finanstilsynet efter offentliggørelse af oplysninger i pressen		22.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning		02.03.2023

Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Finanstilsynets krav om kapitaltillæg pga. manglende hjemmel og overholdelse af proportionalitetsprincip	03.02.2022
Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets afslag på aktindsigt omgjort, da oplysninger om lovgivning ikke var fortrolige	23.11.2016
Erhvervsankenævnet · Sparekasses ret til aktindsigt som part i sag om direktørs egnethedsvurdering	05.10.2016
Erhvervsankenævnet · Nægtelse af tilladelse til forsikringsmæglervirksomhed grundet direktørs manglende egnethed og hæderlighed (Fit & Proper)	04.08.2015
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnets kendelse om fastsættelse af forhøjet individuelt solvenskrav for et pengeinstitut	29.10.2009
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster Finanstilsynets forhøjede solvenskrav på 12,5 % for sparekasse med mangelfuld kreditstyring og høj udlånsvækst	07.02.2008
Erhvervsankenævnet · Finanstilsynet manglede hjemmel til at pålægge forsikringsdirektør at fratræde – afgørelse ophævet	11.04.2005
Erhvervsankenævnet · Forsikringsselskab nægtet tilladelse: Kapitalejer underkendtes grundet ledelsesmæssigt svigt som tidligere forsikringsdirektør	01.10.2002
Erhvervsankenævnet · Forsikringsrådgivningsvirksomhed anset for forsikringsmæglervirksomhed – krav om tilladelse fra Finanstilsynet	03.05.2001
Erhvervsankenævnet · Afvisning af medregning af ansvarlig indskudskapital ved solvensopgørelse pga. manglende opfyldelse af forfalds krav	05.07.1993

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Betalingsloven § 135	stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 64	stk. 1
Lov om finansiel virksomhed § 351	stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 354	stk. 1
Lov om finansiel virksomhed § 355	stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 372	stk. 1
Lov om kapitalmarkeder § 232	stk. 1	Offentlighedsloven § 35	

MATERIALE Citerede afgørelser

61 afgørelser

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS			61
04.12.2025	Erhvervsankenævnet udvider aktindsigt i Finanstilsynets kommunikation med børsoperatør om afnoteringssag		25/10147
11.09.2025	Delvis aktindsigt i Finanstilsynets sager om sletning af aktier: Hjemvisning pga. offentligt tilgængelige oplysninger og forkert anvendelse af privatlivsbeskyttelse		25/06441
28.08.2025	Erhvervsankenævnets afvisning af klage over aktindsigt grundet manglende kompetence	25/06432 og 25/06435	
26.07.2025	Erhvervsankenævnets delvise ophævelse af Finanstilsynets afslag på aktindsigt i sag om AA P/S		25/03939
14.05.2025	Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt i konkursbo-krav til Finanstilsynet på grund af væsentlige retlige mangler	J. nr. 25/01282	

08.05.2025	Finanstilsynets generelle afslag på aktindsigt i inspektionstal var utilstrækkeligt begrundet	J.NR. 25/02316
16.04.2025	Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag	J.NR.: 24/03035
24.10.2024	Erhvervsankenævnet giver delvist medhold i klage over Finanstilsynets afslag på aktindsigt i sag om mulig ulovlig virksomhed	24/08918
27.09.2024	Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om markedsmisbrug grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	24/05548
17.09.2024	Erhvervsankenævnet hjemviser sag om aktindsigt til Finanstilsynet: Fortrolige oplysninger kan videregives til brug for civil retssag	23/14056
30.08.2024	Stadfæstelse af afslag på aktindsigt i dokumenter som Finanstilsynet ikke var i besiddelse af	23/14374
30.08.2024	Ophævelse af Finanstilsynets afslag på aktindsigt grundet manglende konkret vurdering af oplysningernes fortrolighed	23/14642
09.08.2024	Stadfæstelse af delvis aktindsigt i Finanstilsynets tilsynsmateriale vedrørende hvidvasksag på grund af skærpet tavshedspligt	23-13474
09.08.2024	Erhvervsankenævnet underkender Finanstilsynets delvise afslag på aktindsigt i aktlister vedrørende personovervågning	24/00160
04.07.2024	Hjemvisning af sag om inddragelse af e-pengeinstitutlignelse grundet manglende frist til berigtigelse	23/08397
05.01.2024	Hjemvisning af aktindsigtssag grundet begrundelsesmangler om partsstatus og fejlljournalisering	23/09932
22.03.2023	Delvis aktindsigt i aktlister hos Finanstilsynet efter offentliggørelse af oplysninger i pressen	22/14133
02.03.2023	Erhvervsankenævnets hjemvisning af påbud til ejendoms- og solcelleprojekter grundet utilstrækkelig sagsoplysning	22/14105
09.02.2023	Hjemvisning af nægtelse af registrering af ejerforhold og stadfæstelse af lukning for straksregistrering	22/14119
06.02.2023	Stadfæstelse af delvist afslag på aktindsigt i hvidvask-inspektionsrapport på grund af særlig tavshedspligt	22/14143 (tidl. 22/10124)
31.01.2023	Erhvervsankenævnet stadfæster delvis aktindsigt i Finanstilsynets sager om hvidvasktilsyn og bødeforlæg	22/14140
13.12.2022	Delvis aktindsigt i Finanstilsynets hvidvaskinspektion hos BB A/S og grænserne for tavshedspligt	22/14130
17.06.2022	Aktindsigt i Finanstilsynets kontrol med ejendomsvurderinger: Skelnen mellem fortrolige kundedata og overordnede sagsoplysninger	21/12120
03.02.2022	Ophævelse af Finanstilsynets krav om kapitaltillæg pga. manglende hjemmel og overholdelse af proportionalitetsprincip	19/05715

03.06.2021	Stadfæstelse af Finanstilsynets delvise afslag på aktindsigt til frivillig forening under hvidvasklovgivningen	21/02335
13.06.2019	Afslag på aktindsigt i Finanstilsynets nødlidende-afgørelse: Kapitalejer uden partsstatus og skærpet tavshedspligt	19/00716
07.03.2019	Afslag på aktindsigt i tilsynssager om forsikringsselskab under likvidation – hverken partsstatus eller meroffentlighed	18/08302
18.04.2017	Afslag på aktindsigt i Finanstilsynets godkendelser af betalingstjenester grundet skærpet tavshedspligt	17/00696
21.12.2016	Erhvervsankenævnets stadfæstelse af påbud til pengeinstitut om habilitet og brug af eksterne konsulenter	2016-4752
10.12.2016	Delvis afvisning og stadfæstelse af afslag på aktindsigt i sag om bidragssatser hos Finanstilsynet	2016-13026
23.11.2016	Finanstilsynets afslag på aktindsigt omgjort, da oplysninger om lovgivning ikke var fortrolige	2016-12037
05.10.2016	Sparekasses ret til aktindsigt som part i sag om direktørs egnethedsvurdering	2016-7420
29.09.2016	Aktindsigt i Finanstilsynets udkast til påbud og høringssvar vedrørende bidragssatser hos realkreditinstitut	2016-4768
15.04.2016	Afslag på aktindsigt i sag om direktøraftlønning grundet manglende partsstatus og skærpet tavshedspligt	2016-2353
30.10.2015	Sag om nægtelse af aktindsigt og spørgsmålet om partsstatus for en tidligere direktør i en andelskasse	2015-12645
04.08.2015	Nægtelse af tilladelse til forsikringsmæglervirksomhed grundet direktørs manglende egnethed og hæderlighed (Fit & Proper)	2014-9485
20.02.2015	Andelskasses markedsføringsbrev til andelshavere var i strid med god skik grundet mangelfulde risikoplysninger	2014-0038307
06.10.2014	Livsforsikringsselskab påbudt at overholde god skik: Standardbrev måtte ikke fremstå som individuel rådgivning ved pensionsomvalg	2013-0034592
13.11.2013	Afslag på godkendelse som bestyrelsesmedlem i betalingstjenestevirksomhed grundet manglende erfaring	2013-0034464
02.10.2013	Inddragelse af KA/S' tilladelse til fondsmæglervirksomhed grundet grove og gentagne lovovertrædelser	2013-0033906
20.06.2013	Afslag på dispensation fra regler om rentestigninger på ansvarlig lånekapital ved opførelse af basiskapital	2012-0032476
03.06.2010	Afslag på aktindsigt og manglende partsstatus for forsikringskunde i sag hos Finanstilsynet	2010-0021305
16.04.2010	Stadfæstelse af aktindsigt i sag om god skik hos investeringsforening trods indsigelser om økonomisk tab og inhabilitet	2009-0019205

19.03.2010	Stadfæstelse af påbud til pengeinstitut om overholdelse af principper for rentefastsættelse og god skik	2009-0019011
29.10.2009	Erhvervsankenævnets kendelse om fastsættelse af forhøjet individuelt solvenskrav for et pengeinstitut	2009-0020371
11.09.2008	Erhvervsankenævnet ophæver fondsbørspåtale: Selskab ikke forpligtet til at offentliggøre igangværende auktionsproces om salg af datterselskab	2007-0012239
07.02.2008	Erhvervsankenævnet stadfæster Finanstilsynets forhøjede solvenskrav på 12,5 % for sparekasse med mangelfuld kreditstyring og høj udlånsvækst	2007-0012531
03.01.2007	Erhvervsankenævnets kendelse om pengeinstituts handelsbetingelser og overholdelse af god skik	2005-0002558
11.04.2005	Finanstilsynet manglede hjemmel til at pålægge forsikringsdirektør at fratræde – afgørelse ophævet	03-200.737
24.11.2004	Forsikringskoncerns samtykkeerklæring om videregivelse af kundeoplysninger var for upræcis – Erhvervsankenævnet stadfæster Finanstilsynets påbud	03-93.504
18.10.2004	Erhvervsmæssig sikkerhedsstillelse: K ApS' påtænkte vedtægtsændring krævede koncession som pengeinstitut eller skadesforsikringsselskab	03-242.069
01.10.2002	Forsikringsselskab nægtet tilladelse: Kapitalejer underkendtes grundet ledelsesmæssigt svigt som tidligere forsikringsdirektør	
03.05.2001	Forsikringsrådgivningsvirksomhed anset for forsikringsmæglervirksomhed – krav om tilladelse fra Finanstilsynet	00-213.659
14.05.1998	Finanstilsynet berettiget til at afvise klage over pengeinstituts adfærd – kun banken er part i tilsynssager	97-178.108
05.06.1996	Afvisning af partsstatus og aktindsigt i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelser af finansielle institutioner	95-68.300
20.03.1996	Afslag på aktindsigt i oplysninger om finansielle direktørers hverv i andre virksomheder grundet særlig tavshedspligt	0711-0069
10.08.1995	Finanstilsynets udtalelse om dokumenters fortrolighed under retssag mod konkursbo ansat for vejledende	94-67.290
26.06.1995	Aktindsigt i faktiske oplysninger i internt notat forevist ved en fejl	94-60.963
22.03.1994	Erhvervsankenævnets afvisning af klage over manglende udstedelse af generelle regler for puljeopsparing	22-03
02.11.1993	Finanstilsynets afvisning af at behandle en civilretlig klage over et pengeinstituts rådgivning om aktieindløsning	93-21.362
05.07.1993	Afvisning af medregning af ansvarlig indskudskapital ved solvensopgørelse pga. manglende opfyldelse af forfalds krav	93-8.240